

ANLA

Šiaulių Stasio Šalkauskio
gimnazijos
bendruomenės laikraštis

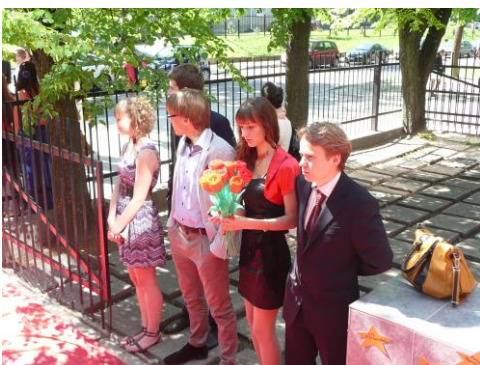
2013 m. birželis Nr. 7

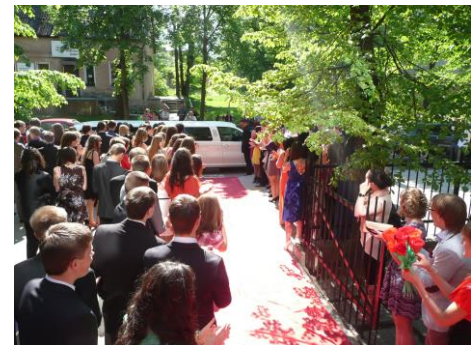
PASKUTINIS SKAMBUTIS

2013 m. gegužės 30 dienos ryto oras prie Stasio Šalkauskio gimnazijos buvo ypatingas - ne tik giedras ir saulėtas, bet ir spinduliuojantis džiaugsmu bei laukimu. Toje mirguliuojančioje šviesoje išryškėjo link gimnazijos vedantis raudonas kilimas ir žvaigždėse įrėmintos ketvirtokų auklėtojų nuotraukos. Ore sklandė ir kažkoks nerimo pojūtis, kurį išdavė pasipuošusių ketvirtokų akys... **Paskutinis skambutis!**

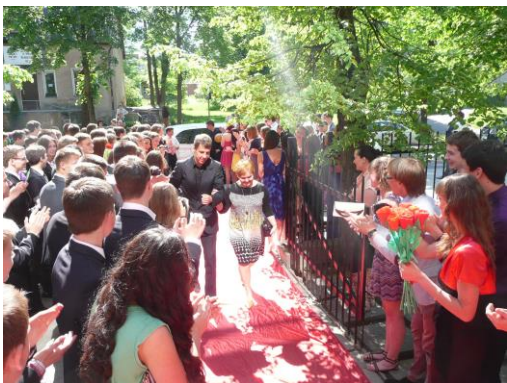
11-ta valanda. Raudono kilimo šonuose išsirikiuoja ketvirtokai. Prie gimnazijos būriuojasi mokytojai. Kiekvienam smalsu išvysti tuos, kurių čia laukiama.

Pagaliau pasirodo baltas limuzinas. Aplodismentais ir sveikinimų šūksniais sutinkami iš mašinos vienas paskui kitą lipantys abiturientų auklėtojai: Edita Norkuvienė, Alma Adomaitienė, Margarita Trakšėlienė, Renata Butkuvienė, Jūratė Burneikienė ir Petras Grybas.

Ketvirtokų paklausti, kaip sekėsi neįprastoje kelionėje į gimnaziją, ir patikinę, kad puikiai, auklėtojai lydimi į šventiškąs KLASES, kur PASKUTINĘ PAMOKĄ įrėmė PASKUTINIO SKAMBUČIO aidas...

Kas vyksta tas 45 minutes kiekvienoje ketvirtokų klasėje, tiksliai papasakoti negali nė vienas, bet kad tuo metu prieš akis prabėga visi mokykloje praleisti metai – tikra tiesa.

Prisiminimų gijas nutraukęs

PASKUTINIS SKAMBUTIS

nedrąsiose pirmokų rankose abiturientus pakviečia į salę. Čia jų laukia mokytojai, tėvai, draugai ir trečiokai.

Skambant muzikai ir aidint plojimams abiturientai su savo auklėtojais susėda į vietas. Auklėtojai rimti ir lyg norintys dar kažką pasakyti. Abiturientai - vieningi ir draugiški, susimąstę ir svajojantys, tylūs ir laukiantys. O laukti šioje šventėje tikrai yra ko...

Šventės vedėjų Marijos ir Roko žodžiai pakviečia susimąstyti apie gyvenimo vertybes ir įmintas pėdas...

Sveikinimo žodį taria gimnazijos direktorė Z. Žuklijienė. Direktoriaus pavaduotoja J. Butkuvienė kalbėdama apie gyvenimo išbandymus tiki visų abiturientų sėkme. Jos linki ir abituriento Gvido mama V. Šimkienė.

Susirinkusiems šventės dalyviams skamba darni Muzikos studijos vokalinio ansamblio merginų daina.

Trečiokų Gytės ir Beno linksma muzikinė improvizacija neatsitiktinė. Ji nukelia visus į nerūpestingą vaikystę ir skirta 4 a klasės auklėtojai – atvedusiai vaikus nuo pirmos klasės iki abitūros slenkščio. Ketvirtokų auklėtojų vardu kalbėjusi R. Butkuvienė šalia savęs pasikviečia savo aukštaūgius auklėtinius – juk ne taip lengva po 12 bendravimo metų sakyti atsisveikinimo kalbą...

Pasirodo ketvirtokai. Gražūs, nuoširdūs ir kažkokie pakylėti to nepakartojamo jausmo, kad jie čia paskutinį kartą scenoje... Savo etiudu jie sugrąžina visus trumpam į mokyklinį gyvenimą... Mokyklinis rytas... Mokyklos draugai... Pamokos... Ir, aišku, AUKLĖTOJAI.

Aidint plojimams, kiekvienas iš jų pagerbiamas atitinkama nominacija ir apdovanojamas statulėle.

Vėl aidi skambi daina. Šįkart ją atlieka ketvirtokės vokalistės, o jos – vadovei.

Vadovė V.Malinauskaitė dėkoja savo

Svarbus ketvirtokų dokumentas - testamentas, kuris iškilmingai perskaitomas ir paliekamas draugams trečiokams.

Iškilingą ir gal kiek rimties bei liūdesio gaidelė nuspalvintą nuotaiką sudrumsčia scenoje pasirodę trečiokai. Jų nuotaikingi ir linksmi šokiai skirti ketvirtokų auklėtojams, bet išjudina kiekvieną sėdintį salėje. Dar ilgai nedingsta šypsenos ir pagyros trečiokams dėl įspūdingo pasirodymo.

Paskutinio skambučio šventę vainikuoja ketvirtokų valsas ir padėkos žiedai mokytojams...

Mums reikėtų pasimokyti iš paukščių, kylančių į dangų be baimės, kad nukris, tačiau visada žinančių, jog vėl nusileis ant žemės. Jie tiki savo jėgomis, siekia viliojančių aukštumų ir mokosi skraidyti jau savo gyvenimo pradžioje. Sklendžia dangumi tokie orūs ir išdidūs, bet visada grįžta į savo lizdą, kurį pasidaro patys iš mažų žabelių ilgai jas nešdami ir kaupdami. Ir taip sklendo ore kasdien, be baimės kristi.

O kad žmonės taip mokėtų! Bandytų, tikėtų savim ir nebijotų pargriūti užkliuvę už pirmos sutiktos kliūties. Bet mes kitokie. Visad bijome, kas bus, jei suklysim, jei siekiant svajonių atskris koks vanagas ir sunaikins mus. O išdrįsę pakilti, pamirštame, jog teks nusileisti. Pamirštame, jog visada sėkmės lydi ir nesėkmės, nes kitaip nevertintume laimės. Ir taip gyvename kasdien, vis klaidingai priimdami situacijas, su baime arba per dideliu pasitikėjimu žiūrėdami į ateitį...

Laura Šerkšnytė, 4b

Gimnazijos laikraščio „ANT LAIPTŲ“ skaitytojai ketverius metus džiaugėsi Lauros Šerkšnytės, Gretos Jankauskytės, Gintarės Beržinskaitės, Rugilės Genelytės, Beatričės Užkuraitės ir Adomo Šulco kūryba. Dėkojame jiems už brandžias mintis, geranoriškumą, skleistą gerį bei linkime jiems visokeriopos sėkmės!

